

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 26.4.2006
KOM(2006) 168 slutlig

2005/0127(COD)

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

GRUNDER FÖR FÖRSLAGET

Genom detta förslag till direktiv ändras förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter (2005/0127 COD). Genom direktivförslaget genomförs kommissionens meddelande av den 23 november 2005 (KOM(2005) 583 slutlig) om följderna av EG-domstolens dom av den 13 september 2005 (C-176/03, kommissionen mot rådet). Enligt denna dom omfattas de straffrättsliga bestämmelser som behövs för ett effektivt genomförande av gemenskapsrätten av EG-fördraget. I meddelandet anges att när det gäller förslag som är under behandling kommer kommissionen vid behov att göra de nödvändiga ändringarna i sina förslag. Kommissionen nämner uttryckligen förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter samt förslaget till rådets rambeslut om stärkta straffrättsliga åtgärder mot intrång i immateriella rättigheter (KOM(2005) 276 slutlig). Följden av detta är att förslaget till rambeslut dras tillbaka och att ett förslag om ändring av direktivet om straffrättsliga åtgärder har utarbetats.

Bestämmelserna om straffsätser och om utökade möjligheter till förverkande i förslaget till rambeslut har således införlivats med det nya förslaget till direktiv.

Endast bestämmelserna i rambeslutets artikel 5 om behörighet och samordning av avtal har lämnats utanför det nya förslaget. Kommissionen planerar i själva verket att ta upp den frågan på ett övergripande sätt i grönboken om behörighetskonflikter och ne bis in idem-principen i straffrättsliga förfaranden, som antogs den 23 december 2005¹. Mot denna bakgrund anser kommissionen inte att det är nödvändigt att införa särskilda bestämmelser om skydd av immateriella rättigheter.

Varumärkesförfalskning och pirattillverkning, och intrång i immateriella rättigheter mer generellt, är något som ökar hela tiden och som idag är internationellt till sin karaktär och utgör ett allvarligt hot mot samhällsekonomin och de offentliga finanserna. Olikskheterna mellan de nationella påföljdsreglerna skadar den inre marknadens funktion och försvårar dessutom kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning. Förutom varumärkesförfalskningens och pirattillverkningens ekonomiska och samhälleliga konsekvenser innebär de också problem för konsumentskyddet, särskilt när hälsa och säkerhet står på spel. Internets utbredning möjliggör en ögonblicklig och världsomspännande spridning av piratkopierade produkter. Slutligen förefaller problemet i allt högre grad vara knutet till den organiserade brottsligheten. Kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning har därför stor betydelse för gemenskapen. Varumärkesförfalskning och pirattillverkning har utvecklats till verksamheter som är attraktiva på samma sätt som annan organiserad, storskalig brottslig verksamhet såsom olaglig narkotikahandel. Det finns möjligheter att göra stora vinster utan allvarligare rättsliga följder. Det behövs därför straffrättsliga bestämmelser för att förstärka och förbättra kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning som komplement till direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. Vid sidan av de civilrättsliga och administrativa åtgärder, förfaranden

---

¹ KOM(2005) 696 slutlig.

och sanktioner som föreskrivs i direktiv 2004/48/EG utgör straffrättsliga påföljder ett sätt att i lämpliga fall se till att immateriella rättigheter respekteras².

En början på harmoniseringen skedde i och med att Tripsavtalet trädde i kraft. Det avtalet innehåller minimibestämmelser om sätt att genomdriva skyddet för handelsrelaterade immateriella rättigheter, bl.a. straffrättsliga förfaranden och påföljder. Det råder dock fortfarande stora skillnader i rättsläget i gemenskapen, vilket innebär att innehavarna av immateriella rättigheter inte får ett likvärdigt skydd i hela gemenskapen. När det gäller straffrättsliga påföljder finns det avsevärda skillnader, bl.a. i fråga om straffskalan i de olika nationella lagstiftningarna.

Med hänsyn till inverkan på de grundläggande rättigheterna bör det framhållas att initiativets omedelbara syfte är att genomföra artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna där det står: ”Immateriell egendom skall vara skyddad”. Detta uppnår man genom att tillnärma lagstiftningarna och samtidigt slå vakt om respekt för traditionerna och rättssystemen i medlemsstaterna och de övriga grundläggande rättigheter och principer som fastställs i stadgan. Påföljdernas art har valts så att de motsvarar de olika brottens svårighetsgrad, vilket överensstämmer med artikel 49.3 i stadgan, enligt vilken straffets stränghet inte bör vara oproportionerlig i förhållande till lagöverträdelsen.

Eftersom det eftersträvade målet bättre kan nås på gemenskapsnivån får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget.

FÖRSLAGETS INNEHÅLL

Artikel 1

I denna artikel anges direktivets syfte och tillämpningsområde. Det är fråga om sådana straffrättsliga åtgärder som krävs för att säkerställa respekten för immateriella rättigheter. Som i direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter avses med ”immateriella rättigheter” alla immaterialrättsliga skyddsformer. På samma sätt som i artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken ”[i]mmateriell egendom skall vara skyddad”, har det straffrättsliga skyddet en övergripande räckvidd.

Direktivet är i likhet med direktiv 2004/48/EG tillämpligt på alla intrång i immateriella rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen eller medlemsstaternas nationella lagstiftningar. I kommissionens uttalande 2005/295/EG om artikel 2 i direktiv 2004/48/EG finns en förteckning över de rättigheterna³, som syftar till att skapa större rättssäkerhet vid tillämpningen av direktivet. Direktivet är tillämpligt utan att hindra tillämpningen av strängare bestämmelser i medlemsstaternas lagstiftningar.

---

² I skäl 28 i direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 står följande: ”Utöver de civila och administrativa åtgärder, förfaranden och sanktioner som anges i detta direktiv utgör också straffrättsliga påföljder, i lämpliga fall, ett sätt att säkerställa skyddet av immateriella rättigheter.”

³ EUT L 94, 13.4.2005, s. 37.

Artikel 2

I denna artikel definieras vilka juridiska personer som omfattas av direktivet.

Artikel 3

Enligt denna artikel är medlemsstaterna skyldiga att straffbelägga alla uppsåtliga intrång i immateriella rättigheter, förutsatt att intrånget begås i kommersiell omfattning. Försök, medhjälp och anstiftan omfattas också. Kravet på kommersiell skala är hämtat från artikel 61 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Tripsavtalet) som ingicks den 15 april 1994 och är bindande för alla Världshandelsorganisationens medlemmar. I artikel 61 i Tripsavtalet står följande: ”Medlemsstaterna skall säkerställa att brottsmålsförfaranden och straffrättsliga påföljder tillämpas åtminstone vid uppsåtlig varumärkesförfalskning eller upphovsrättslig piratkopiering i kommersiell omfattning. Påföljderna skall omfatta tillräckligt höga fängelsestraff och/eller böter för att vara avskräckande och skall motsvara de påföljder som utdöms för jämförlig allvarlig brottslighet. I förekommande fall skall sanktionerna även inbegripa beslag, förverkande och förstöring av de intrångsgörande varorna och sådana material och verktyg som kommit till huvudsaklig användning vid brottets begående. Medlemsstaterna kan besluta att brottsmålsförfaranden och straff tillämpas på andra slag av intrång i immaterialrätter, särskilt om de begås med uppsåt och i kommersiell omfattning.”

Intrånget skall vara uppsåtligt, dvs. det skall ske med avsikt, oavsett om det är fråga om ett fullbordat intrång i den immateriella rättigheten eller försök eller medhjälp till eller anstiftan av det. Detta påverkar inte andra särskilda ansvarsregler, t.ex. reglerna om Internetleverantörers ansvar enligt artiklarna 12–15 i direktivet 2000/31/EG om elektronisk handel⁴.

Artikel 4

I denna artikel stadgas om påföljdernas natur. Förutom fängelse för fysiska personer föreskrivs även en uppsättning påföljder som kan tillämpas både på fysiska och juridiska personer, nämligen böter och förverkande av egendom tillhörande den dömda, oavsett om det är fråga om omtvistade varor eller material, verktyg och medier som huvudsakligen använts för tillverkning eller distribution av de aktuella varorna. Ytterligare påföljder är tillämpliga i förekommande fall, såsom förstöring av omtvistade varor och egendom som huvudsakligen använts för tillverkning av de aktuella varorna samt stängning, helt eller delvis, slutgiltigt eller tillfälligt, av den inrättning eller det lager som huvudsakligen använts för att begå intrånget. Vidare stadgas om permanent eller tillfälligt näringsförbud, rättslig övervakning, rättslig upplösning av verksamheten samt uteslutning från tillgång till offentliga stöd och subventioner. Slutligen föreskrivs offentliggörande av rättsliga beslut. Denna möjlighet har ett avskräckande syfte och har också som ändamål att informera rättighetshavarna och allmänheten.

Artikel 5

I denna artikel avhandlas straffskalan. Brotten skall beläggas med ett högsta straff på minst fyra års fängelse när de har begåtts inom en kriminell organisation. Samma sak gäller när brottet medför en risk för människors hälsa och säkerhet. Gränsen på fyra års fängelse har valts eftersom den generellt motsvarar den nivå som används för att beteckna allvarliga brott. Det är den gräns som används i gemensam åtgärd 98/733/RIF och i förslaget till rambeslut om bekämpande av organiserad brottslighet [KOM(2005) 6 slutlig] och i FN-konventionen mot

---

⁴ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

organiserad gränsöverskridande brottslighet. För fysiska eller juridiska personer som gör sig skyldiga till sådana brott som avses i artikel 3 omfattar påföljderna en högsta bötes- eller vitesnivå på minst 100 000 euro för andra fall än de allvarligaste, och på minst 300 000 euro för brott som begås inom en kriminell organisation eller som medför en risk för människors hälsa eller säkerhet. Den försvårande omständigheten bör kunna åberopas om risken har konstaterats, även om den farliga produkten ännu inte har haft någon skadlig verkan.

Begreppet risk för människors hälsa eller säkerhet avser det fall då en förfalskad produkt som släpps ut på marknaden direkt utsätter en annan människa för en risk att drabbas av sjukdom eller olycksfall.

Artikel 6

I denna artikel stadgas om förverkande, helt eller delvis, av egendom tillhörande den som dömts för brott som begåtts under någon av de omständigheter som avses i artikel 5. I artikeln hänvisas till artikel 3 i rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott⁵.

Artikel 7

Rambeslutet av den 13 juni 2002 innehåller förutsättningarna för inrättande av gemensamma utredningsgrupper. För att underlätta de straffrättsliga utredningarna om intrång i immateriella rättigheter bör medlemsstaterna tillåta berörda innehavare av immateriella rättigheter eller deras företrädare samt experter att bidra till utredningsgruppernas arbete. Utredningar är svåra att bedriva på detta område, och det är ofta helt nödvändigt med ett aktivt deltagande av offren, rättighetshavarna, dessas företrädare eller av experter för att kunna fastställa sakförhållanden, särskilt för att fastställa att produkter har förfalskats. Vid tvivel skulle drabbade eller deras företrädare således snabbt kunna ange huruvida produkter som är föremål för undersökning verkligen är förfalskade. Det handlar om att underlätta bevisupptagningen vid intrång i immateriella rättigheter, inom ramen för de gemensamma utredningsgruppernas arbete. Medlemsstaterna har i detta avseende ett tämligen omfattande utrymme för egna bedömningar.

Artikel 8

Syftet med denna artikel är att man för att inleda straffrättsliga utredningar eller förfaranden avseende varumärkesförfalskning och pirattillverkning inte skall behöva vänta på att den som drabbats av intrånget lämnar en försäkran eller en anmälan, åtminstone inte om gärningen begåtts i medlemsstaten. En sådan åtgärd är nödvändig för att utredningar av intrång i immateriella rättigheter skall kunna bedrivas effektivt. Lager av produkter som misstänkts vara förfalskade upptäcks ofta, men det är ibland svårt att kontakta eller ens snabbt identifiera rättighetshavaren på den inre marknaden. De drabbade företagen kan finnas i stort sett var som helst inom gemenskapens territorium. Det rör sig inte alltid om stora företag som tillhandahåller kända produkter, utan även små och medelstora företag kan drabbas. Ett krav på att den drabbade först måste göra en anmälan skulle försvåra utredningarna. Immaterialrättsintrång begås ofta utan rättighetshavarens vetskap, och underlåtelse att anmäla brottet innebär i detta sammanhang inte att den drabbade varit oaktsam.

---

⁵ EUT L 68, 15.3.2005, s. 49.

Artikel 9

Denna artikel rör medlemsstaternas införlivande av direktivet i sina nationella lagstiftningar. Tidsfristen för införlivande på arton månader är hämtad från de andra direktiven.

Artikel 10

Enligt denna artikel träder direktivet i kraft tjugo dagar efter det att det har offentliggjorts i EUT i enlighet med artikel 254.1 i EG-fördraget.

Artikel 11

Enligt denna artikel är medlemsstaterna direktivets adressater.

Ändrat förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter

(text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag⁶,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁹, och

av följande skäl:

- (1) I grönboken ”Att bekämpa varumärkesförfalskning och pirattillverkning på den inre marknaden” av den 15 oktober 1998 konstaterade kommissionen att varumärkesförfalskning och pirattillverkning har blivit ett internationellt problem med allvarliga ekonomiska och sociala följder och följder för konsumentskyddet, särskilt när det gäller allmänhetens hälsa och säkerhet. Den 30 november 2000 lade kommissionen fram ett meddelande i samma fråga med en handlingsplan för uppföljningen av grönboken för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.**
- (2) Europeiska rådet uppmanade i sina slutsatser från sitt möte i Bryssel den 20–21 mars 2003 kommissionen och medlemsstaterna att förbättra utnyttjandet av immateriella rättigheter genom att vidta åtgärder mot förfalskning och pirattillverkning.**

---

⁶ EUT C, s. .

⁷ EUT C, s. .

⁸ EUT C, s. .

⁹ EUT C, s. .

(3)(4) På det internationella planet är medlemsstaterna, och gemenskapen på de områden som dess behörighet omfattar, bundna av avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter ("Tripsavtalet"), vilket godkänts av gemenskapen inom ramen för Världshandelsorganisationen genom rådets beslut 94/800/EG¹⁰. Tripsavtalet innehåller särskilt straffrättsliga bestämmelser som utgör gemensamma normer tillämpliga på det internationella planet, men skillnaderna mellan medlemsstaterna är fortfarande för stora och möjliggör inte en effektiv bekämpning av intrång i immateriella rättigheter, särskilt de mest allvarliga fallen av intrång. Detta leder till att näringslivet förlorar förtroendet för den inre marknaden, och som en följd därav att investeringarna i innovativ och kreativ verksamhet minskar.

(4) I november 2004 antog kommissionen en strategi för genomdrivande av immateriella rättigheter i tredjeländer.

(5)(2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter¹¹ föreskrivs civilrättsliga och administrativa åtgärder, förfaranden och sanktioner. Bestämmelserna i det direktivet bör kompletteras med tillräckligt avskräckande straffrättsliga bestämmelser som är tillämpliga i hela gemenskapen. **En tillnärmning av vissa straffrättsliga bestämmelser är nödvändig för en effektiv kamp mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning. Gemenskapslagstiftaren är behörig att vidta de straffrättsliga åtgärder som krävs för att garantera att de bestämmelser som denne utfärdar om skydd av immateriella rättigheter får full verkan.**

(6) På grundval av kommissionens meddelande om hur tullen bör bemöta den senaste utvecklingen inom varumärkesförfalskning och pirattillverkning, som antogs i oktober 2005¹², antog rådet den 13 mars 2006 en resolution där man betonar att Lissabonstrategins mål "endast kan nås med hjälp av en väl fungerade inre marknad, med lämpliga åtgärder för att uppmuntra till investeringar i den kunskapsbaserade ekonomin" och erkänner "det hot mot unionens kunskapsbaserade ekonomi, inte minst mot hälsa och säkerhet, som den allvarligt ökande tendensen till varumärkesförfalskning och pirattillverkning innebär (...)".

(7) De straffskalor som är tillämpliga på fysiska och juridiska personer som begått sådana intrång eller bär ansvaret för dem bör tillnärmast. Tillnärmningen bör avse fängelsestraff, bötesstraff och förverkande.

(8) Bestämmelser som syftar till att underlätta straffrättsliga utredningar bör anges. Medlemsstaterna bör föreskriva att de berörda innehavarna av immateriella rättigheter eller deras företrädare samt experter skall kunna bidra till utredningar som genomförs av gemensamma utredningsgrupper.

(9) För att underlätta straffrättsliga utredningar eller förfaranden avseende brott som innebär intrång i immateriella rättigheter, bör utredningarna eller förfarandena inte vara beroende av att ett offer för brottet lämnar en försäkran eller en anmälan.

¹⁰ EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

¹¹ EUT L 195, 2.6.2004, s. 16.

¹² KOM(2005) 479 slutlig, 11.10.2005

~~(10)~~(3) Det här direktivet påverkar inte de regler för Internetleverantörers ansvar som föreskrivs i artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel¹³.

~~(11)~~(4) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

~~(12)~~(5) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i bland annat Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Särskilt syftar detta direktiv till att säkerställa ett fullgott skydd för immateriella rättigheter i enlighet med artikel 17.2 i denna stadga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs de straffrättsliga åtgärder som krävs för att säkerställa skyddet för immateriella rättigheter.

Dessa åtgärder skall tillämpas på de immateriella rättigheter som föreskrivs i gemenskapslagstiftning och i medlemsstaternas nationella lagstiftningar.

Artikel 2
Definition

I detta direktiv avses med ”juridisk person” varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag av stater och andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 3
Brott

Medlemsstaterna skall beteckna som brott varje uppsåtligt intrång i en immateriell rättighet som begås i kommersiell omfattning, liksom försök och medverkan till och anstiftan av ett sådant intrång.

---

¹³ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

Artikel 4
Påföljdernas natur

1. För de brott som avses i artikel 3 skall medlemsstaterna föreskriva följande påföljder:
  - a) Beträffande fysiska personer, frihetsberövande straff.
  - b) Beträffande fysiska och juridiska personer
    - i) böter,
    - ii) förverkande av föremål, verktyg och produkter med ursprung i intrång eller av egendom till ett värde som motsvarar dessa produkter.
2. För de brott som avses i artikel 3 skall medlemsstaterna föreskriva att följande påföljder dessutom skall tillämpas i lämpliga fall:
  - a) Förstöring av egendom som innebär intrång i en immateriell rättighet.
  - b) Stängning, hel eller delvis, slutgiltig eller tillfällig, av den inrättning som huvudsakligen använts för att begå det aktuella intrånget.
  - c) Permanent eller tillfälligt näringsförbud.
  - d) Rättslig övervakning.
  - e) Rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.
  - f) Uteslutning från tillgång till offentliga stöd och subventioner.
  - g) Offentliggörande av rättsliga beslut.

Artikel 5
Straffsatser

1. **Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att fysiska personer som är ansvariga för sådana brott som avses i artikel 3 skall kunna bestraffas med en högsta straffsats på minst 4 års fängelse när brotten har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den bemärkelse som avses i rambeslut ... om bekämpning av organiserad brottslighet eller om brottet innebär en risk för människors hälsa eller säkerhet.**
2. **Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att juridiska personer som är ansvariga för sådana brott som avses i artikel 3 kan bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder. Dessa påföljder skall omfatta böter och vite**
  - a) **med ett högsta belopp på minst 100 000 euro för andra fall än de grävsta,**
  - b) **med ett högsta belopp på minst 300 000 euro för de fall som avses i punkt 1.**

Artikel 6
Utökade möjligheter till förverkande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att kunna helt eller delvis förverka egendom som tillhör en fysisk eller juridisk person som dömts för brott i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott, åtminstone om brottet har begåtts inom ramen för en kriminell organisation i den bemärkelse som avses i rambeslut ... om bekämpning av organiserad brottslighet eller om brottet innebär en risk för människors hälsa eller säkerhet.

Artikel 7
Gemensamma utredningsgrupper

Medlemsstaterna skall se till att berörda innehavare av immateriella rättigheter eller deras företrädare liksom experter kan bidra till arbetet inom gemensamma utredningsgrupper som utreder sådana brott som avses i artikel 3.

Artikel 8
Inledning av straffrättsliga förfaranden

Medlemsstaterna skall se till att möjligheten att inleda straffrättsliga utredningar eller förfaranden avseende sådana brott som avses i artikel 3 inte är avhängig av att en person som drabbats av brottet lämnar en försäkran eller en anmälan, åtminstone om gärningen begåtts på medlemsstatens territorium.

ArtikeL 59
Införlivande

3. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [arton månader efter antagandet av detta direktiv]. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 610
Ikraftträdande*

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 711

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På Europaparlamentets vägnar
Ordförande*

*På rådets vägnar
Ordförande*